

Ordføreren (Ejsing): Udvalget er blevet enigt om ikke at stille Ændringsforslag til dette og de to næste Lovforslag. Men dermed hører ogsaa Enigheden op. Flertallet indstiller det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Vi har ment, at det i Forbindelse med alle de andre Forslag er et saa godt Forslag, at det bør ophøjes til Lov.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—25 (se Tillæg C. Sp. 1735) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2047; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3515).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ejsing): Udvalgets Flertal indstiller ogsaa dette Forslag til uforandret Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—47 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2048; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3515).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ejsing): Udvalget er, som jeg allerede har sagt, blevet enigt om een Ting, nemlig at man ikke vil stille Ændringsforslag til det foreliggende Forslag, og vi er blevet enige om Begrundelsen, nemlig den, at det vil være særlig vanskeligt at begynde at ændre ved Lønningsforslaget nu, fordi det medfører Konsekvenser for andre Tjenestemænd, og fordi vi er inde i en Tid, hvor Lønningerne gaar nedad. Derimod er vi ikke blevet enige om at sige, at Lovforslaget skal vedtages, eller at det skal forkastes. Et Flertal indrømmer, at naar Præsterne og Provsterne, for hvem en Deputation har mødt for Udvalget, har anket noget over deres Lønninger, kan de have haft nogen Berettigelse dertil. Vi indrømmer, at Kaldelsesmaaden bevirker, at den Ligestilling, som Lønningsraadet ellers har paaberaabt sig med Hensyn til Præsterne og andre Tjenestemænds Lønninger, er ved at forsvinde paa Grund af denne Kaldelsesmaade, og forskellige andre Forhold bevirker, at Præsterne maaske kan have haft nogen Grund til at vente at faa noget mere i Løn. Imidlertid har vi dog ikke ment at kunne imødekomme de Ønsker, der blev fremsat, og vi har heller ikke ment, at vi af den Grund skulde gaa saa vidt som til at forkaste Forslaget. Vi mener tværtimod, at Forslaget set i Sammenhæng med de øvrige kirkelige Lovforslag er saa godt, at det bør blive til Lov.

Mindretallene indstiller Lovforslaget til Forkastelse. Dog ser jeg, at det ene Mindretal er enigt med os med Hensyn til Præsterne Lønninger, hvorimod det andet Mindretal, det socialdemokratiske, ikke udtaler sig om dette Spørgsmaal, men begrunder sin Modstand mod dette og de to foregaaende Lovforslag med Indførelsen af Provstiudvalget og siger, at de tre økonomiske Lovforslag „bygger paa“ Provstiudvalget. Dette kan Flertallet ikke indrømme. De indeholder noget om Provstiudvalget, men vi har ikke den Skræk for Provstiudvalget, som Mindretallet har.